Duminică, 22 Noiembrie, 2026
Sf. Ap. Filimon, Arhip, Onisim și Apfia
Sf. Mc. Cecilia *(Dezlegare la pește)*
Duminica a XXVI-a după Rusalii

Efeseni 5

8 Altădată erați întuneric, dar acum lumină sunteți întru Domnul; ca fii ai luminii să umblați

9 – pentru că roada luminii este în orice bunătate, dreptate și adevăr –,

10 osebind[1] ce este bineplăcut Domnului.

11 Și nu fiți părtași la faptele cele neroditoare ale întunericului, ci

[1] = Punând la încercare prin spirit de discernământ (vezi Rm 2, 18 și nota); aplicând criteriile evanghelice la imensa varietate a gândurilor și faptelor omenești.

mai degrabă osândiți-le fățiș[2];

12 căci pe cele ce le fac ei întru ascuns, rușine este chiar a le spune.

13 Dar toate cele osândite fățiș sunt vădite de lumină,

14 căci tot ceea ce-i vădit e lumină[3]. De aceea zice: Deșteaptă-te tu, cel ce dormi, scoală-te din morți și-asupra ta va lumina Hristos.

15 Prin urmare, luați bine seama cum umblați: nu ca niște neînțelepți, ci precum cei înțelepți,

16 răscumpărând vremea[4], căci zilele rele sunt.

17 De aceea nu fiți fără minte, ci înțelegeți care este voia Domnului.

18 **Să nu vă îmbătați de vin**, în care este pierzanie, ci vă umpleți de Duh,

19 vorbind între voi în psalmi și'n laude și'n cântări duhovnicești, lăudând și cântând în inimile voastre Domnului,

Luca 12

16 Și le-a spus această parabolă: „Unui om bogat i-a rodit din belșug țarina.

17 Și el cugeta în sine, zicând: Ce voi face, că n'am unde să-mi adun roadele?

18 Și a zis: Aceasta voi face: Strica-voi hambarele mele și mai mari le voi zidi și-mi voi strânge acolo tot grâul meu și bunătățile mele;

19 și-i voi zice sufletului meu: Suflete, ai multe bunătăți strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea, veselește-te!...

20 Dar Dumnezeu i-a zis: Nebunule!, în noaptea aceasta îți vor cere sufletul. Și cele ce-ai pregătit ale cui vor fi?

21 Așa se întâmplă cu cel ce-și adună sieși comori, și nu întru Dumnezeu se îmbogățește".[5]

---

[2] = Denunțați-le; demascați-le. O traducere mai generoasă a lui **elégho** (a osândi; a blama; a reproșa; a reproba), spre a pune verbul în acord cu contextul.

[3] A închide ochii asupra faptelor reprobabile săvârșite într'ascuns, făcându-te că nu le vezi, e un lucru rău, ca și cum te-ai solidariza cu ele. Osândirea lor publică aduce un dublu câștig: făptașul se rușinează, ceilalți iau exemplu și totul devine lumină.

[4] = Recuperând timpul pierdut (în păcate) prin maxima folosire a celui prezent (care poate fi scurt).

[5] *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Tâlcuire

Rostind pilda celui ce s-a îmbogățit și nu avea de gând altceva decât să mănânce, să bea și să se veselească, însă a fost lovit de moarte, neapucând să se înfrupte din desfătările așteptate, Domnul a încheiat: „Așa se întâmplă cu cel ce-și adună comori sieși și nu se îmbogățește în Dumnezeu”. Bogații, uitând de Dumnezeu, nu se gândesc decât la desfătările trupești. Cei ce doresc să scape de soarta amară a bogatului din pildă, să nu-și „adune sieși, ci să se îmbogățească numai în Dumnezeu”; și întrucât bogăția e de la Dumnezeu, închin-o Lui atunci când îți vine și va fi bogăție sfântă. Tot ce îți prisosește împarte cu săracii: va fi același lucru cu a înapoia lui Dumnezeu ceea ce ai primit de la El. Cel care dă săracului, lui Dumnezeu îi dă. Unul ca acesta, chiar dacă pare a cheltui bogăția, se îmbogățește cu adevărat în fapte bune – se îmbogățește pentru Dumnezeu, spre a-I plăcea Lui, se îmbogățește cu Dumnezeu, atrăgând blagoslovenia Lui, se îmbogățește de la Dumnezeu, Care pe cel ce a fost credincios în puține peste multe îl va pune; se îmbogățește în Dumnezeu, nu în sine, căci nu se socoate stăpân, ci numai iconom, a cărui grijă este de a îndestula pe toți cei ce vin la el cu vreo nevoie; și se teme să cheltuiască ceva pentru sine, socotind asemenea lucru drept întrebuințare nedreaptă a avuției care i-a fost încredințată.[6]

[6] Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.